

ת"ד 2145/03/23 - מדינת ישראל נגד מחמד ג'בר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 2145-03-23 מדינת ישראל נ' ג'בר
תיק חיצוני: 28797/2023

ב'

לפני	כבוד השופטת מיכל שביט
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחמד ג'בר

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

2. מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי פסה"ד שניתן בהעדרו של המבקש ביום **05.06.23** נמסר לידי עוד ביום **18.06.23**. זה אף אישר את קבלתו בחתימתו על אישור המסירה. המבקש לא התייחס בבקשתו כלל לאמור באישור מסירת פסק-הדין לידיו. את הבקשה לביטול פסה"ד הגיש המבקש רק ביום **31.10.23**, בחלוף המועד הקבוע להגשתו, ושלא בהסכמת התובע. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף. למעלה מן הצורך אדרש לבקשה גם לגופה.

3. לטענת המבקש, לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו או ידועות לו ועל כן נבצר ממנו להתייצב לדין. לדבריו, אישור המסירה, המצורף לבקשתו, לקוי, באשר הוא חסר את פרטי שלושת מועדי הביקור של השליח בביתו ואת שמו המלא של המוסר. לדבריו, באזור מגוריו דרים אנשים רבים בעלי שם זהה וייתכן כי חלה טעות במסירה. עיינתי באישור המסירה כמו גם בדו"ח מעקב משלוחים אותו צרפה המשיבה לתגובתה ומצאתי כי אין בטענה זאת ממש. באישור המסירה מפורטים שמו של המבקש, מספר תעודת הזהות שלו וכתובת מגוריו המדויקת (כולל שם רחוב ומספר הבית). על כן אין כל יסוד לטענת "בלבול" ביעד המסירה. המוסר הינו עובד רשות הדואר ששמו וחתימתו מצויים על גבי אישור המסירה. המבקש לא הראה כי פנה לרשות הדואר בבקשה לאיתור המוסר וכי פנייתו לא צלחה. מאישור המסירה כלל לא עולה כי המוסר נדרש להגיע שלוש פעמים לכתובת מגוריו של המבקש לצורך ביצוע המסירה. אדרבא, באישור המסירה מצוין כי המסירה בוצעה בתאריך 28.03.23 לידי הנמען

הרשום אשר חתם על גבי אישור המסירה. גם דו"ח מעקב משלוחים אותו צרפה המשיבה לתגובתה מלמד כי המסירה בוצעה בביקור הראשון ביום 28.03.23.

4. בשורה של פסקי דין נפסק כי קיימת חזקת תקינות של המסירה המבוצעת על ידי דואר ישראל [ר' למשל המ"ש (ביש"א) 7399-05-17 **עבדאללה נ' עיריית עפולה** (נבו 30.01.2018), רע"א 5255/11 **עיריית הרצליה נ' כרם** (נבו 11.06.2013)]. במצב הדברים המתואר, לא מצאתי כי יש באמור בתצהירו הנאשם כדי לסתור את חזקת תקינות המסירה מיום 28.03.23.

5. כמו כן, אין בטענתו הכללית של המבקש בדבר קיומם של סיכויי הגנה טובים כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה את ביטול פסק-הדין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) **"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"**. המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין. לזאת יש להוסיף, כי גזר-הדין שנגזר על המבקש בהיעדרו מצוי במתחם הענישה המתייחס לעבירות בהן הורשע. לאור האמור, לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

6. לאור האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ד, 08 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.